

му. Образът му е едноизмерен, а всеки нов щрих, добавен към него, е взет от най-тъмната палитра на словесната лексика. Всичко това се върши в името на благородна идея да се развълнува народната душа, българинът да излезе от тесните рамки на своето битие и да прегърне новите идеи за свобода и независимост.

Години наред образът на Мидхат паша остава скрит зад словесната дреха, изработена от възрожденските ни вестници. Наложеното разграничение „свой-чужд“ е толкова силно, че в продължение на десетилетия налага отпечатък върху изследванията, посветени на живота и дейността му. Вероятно причините за бавното излизане от възрожденската лексика и емоционалност се крият в особения сантимент и носталгия, които всеки българин носи в душата си към този период от историята.

¹ Дюмон, П. Периодът на Реформите (Танзимат), (1839-1878). История на Османската империя. Под редакцията на Робер Мантран. С., 1999, с. 535.

² За живота на Мидхат паша вж: Бакърджиева, Т. На крачка пред времето. Държавникът реформатор Мидхат паша (1822-1884). Русе, 2009.

³ Цариградски вестник, VII, бр. 333, 15 юни 1857.

⁴ Пак там, VII, бр. 339, 27 юли 1857.

⁵ Пак там.

⁶ Пак там, XI, бр. 6, 4 февруари 1861.

⁷ Пак там, XI, бр. 30, 22 юли 1861.

⁸ Съветник, II, бр. 16, 18 юли 1864.

⁹ Время, I, бр. 30, 3 март 1866.

¹⁰ Македония, III, бр. 42, 3 окт. 1869.

¹¹ Обретенов, Н. Спомени за българските въстания. С., 1983, с.88.

¹² Шпенглер, О. Залезът на Запада. Опит за морфология на световната история. Том 2. С., 1995, 612-613.

¹³ Вж: Текстът като манипулация. Шумен, 2002.

¹⁴ Свобода, I, бр. 17, 26 февруари 1870.

¹⁵ Свобода, I, бр. 32, 27 юни 1870.

¹⁶ Свобода, I, бр. 51, 2 декември 1870.

¹⁷ Свобода, III, бр. 16, 14 окотмври 1872.

¹⁸ Независимост, III, бр. 24, 3 март 1873.

¹⁹ Български глас, I, бр. 7, 1 юни 1876.

²⁰ Стара планина, I, бр. 43, 12 януари 1877.

²¹ Български глас, I, бр.37, 19 февруари 1877.

²² Марица, VI, бр. 292, 9 юни 1881.